

Prof. Mulla

Roma

16 Aralık 1958

Saat 9'da

Fevkalâde süratle

Aziz Dostum;

Demin sözlerinizde hissettiğim iğbirardan son derece mahzunum. Demek ki sıkılıyorsunuz ve bu halin mesullerini arıyor ve bunların arasında bendenize birincilik mevkiini ayırıyorsunuz. Bilmiyorsunuz ki beklemediğim müsta'cel vazifeler ve gaileler beni yarınki derslerimi hazırlamaktan bu akşama kadar men ettiler.

Şimdilik söyleyemeyeceğim bu gaileleri ve vazifeleri bir gün zikredeceğim. O vakit beni dinlemek sabır ve tahammülünde bulursanız bugünlerdeki hareketimi haklı görürsünüz. Kardeşim, Noel tatilinin ancak bu ayın 25'inde başladığı devrede sizi bir gün iki arkadaşla sofrada samimi bir konuşma için birleştirmeyi düşünüyorken, sanki tabiatın bütün unsurları bu projenin gerçekleşmemesine karşı aralarında itilaf hâsıl etmişlerdir; fakat inşallah ve el-hamdü lillah bütün bu engelleri atlatabilmek üzereyim. Bu hadiseden ya telefonla size bahsetmeye başlamış ve uğradığım zıddiyetlerin birkaçını ta'dad etmek üzere idim (ki bu suretle başka müşkülâtın ve daha ağır musibetlerin mevcudiyeti de unutulur idi) fakat siz sözümü kestiniz, mübarek oğlum. Benim size gücenmemin nasıl imkânı var ki sizin darılmanızın mahiyetini tahlil edersem içinde her şeyden ziyade bizi birbirimize bağlayan alakanın ve imtizacın ve muvakkat bir firaktan aramızda doğan hasretin belirdiğini görürdüm. Ne sır-engîz bir olaydır bu henüz birbirine uğramamış iki ferdin kable'l-vukû bir hissin ilcasıyla karşılıklı cazibesi!

Ama Yesu'un İncil'deki bir sözünü (Mat. 18/20) hatırdan uzak tutmamalıyız: "size de iki veya üç kişi benim ismim ile bir arada toplanırsa, ben de orada onların ortasındayım."

Bu satırları karalarken, zamanın geçtiğinden bî-haber, yarınki derslerimin tehyiesini, terkip ve tertibini ihmal etmekteyim. Bu beni üzüyor. Çünkü takrirlerime ihtimamı daima profesörlüğe bir düstur edinmişim. Bu üzüntünün sevabını size teberru eder ve size kendi meslekî işlerinizde başarılar kazandırmasını temenni ederim.

Şimdi razı olursanız, Fransızların aralarında çıkan kısacık bir bozuşmadan sonra birbirine söylemeyi âdet ettikleri şans rancume! Nidasını biz de bir yarışma düsturu olarak kabul edelim. Nitekim veli Pavlos Efeslilere yazdığı mektupta "öfkenizin süresi güneşin batışına yetişmesin" diyor.

Haydı bana bir islah-ı beyn musafahasını bahşediniz ki ben de bir uhuvvet muânakasını takdim ederim.

Prof. Mulla